

ת"פ 2129/01/14 - מדינת ישראל נגד נ ט

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 2129-01-14 מדינת ישראל נ' ט

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם נ ט ע"י ב"כ עו"ד רונן סמולסקי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, בערב ה-24.11.13 התגלע ויכוח בין הנאשם לבת זוגו - המתלוננת, בדירת בני הזוג. על רקע זה תקף הנאשם את המתלוננת במכה חזקה בפניה, ממנה נגרמו למתלוננת נפיחות ודימום בשפתייה, המהווים חבלות של ממש.

הוסכם כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 21.10.14 עולה כי הנאשם בן 56, אב לשבעה ילדים בגילאים 21-38, מהם שלושה הינם ילדים משותפים לו ולמתלוננת, שהינה אשתו השנייה. הנאשם מתאר יחסים תקינים וקרובים עם ילדיו.

הנאשם, יליד אתיופיה עלה לארץ בשנת 1985 ועבר תהליך קליטה והתאקלמות חיובי.

הנאשם למד באולפן, התגייס לצבא לשירות של 4 חודשים במסלול עולים חדשים כמפעיל ציוד מכני, ועם שחרורו למד במכללה הטכנולוגית בבאר שבע לימודי חשמלאות, מבלי שקיבל לבסוף תעודת גמר.

לאורך השנים עבד הנאשם כנהג אוטובוס בחברת "דן" ובחברת "קווים", אך פוטר מעבודה זו וכיום אינו עובד ומקבל קצבת אבטלה.

נמסר כי לנאשם אין עבר פלילי וזוהי מעורבותו היחידה בפלילים.

עמוד 1

בהתייחס לעבירה נשוא כתב אישום, הנאשם מסר כי העבירה בוצעה על רקע תקופה משברית שחוזה לאחר מות אחותו.

לדברי הנאשם, לא התכוון לפגוע במתלוננת והיא נפגעה בטעות מהינף יד, עם זאת, הביע הנאשם חרטה ובושה על התנהגותו מתוך הבנה כי פעל באופן שגוי וחמור.

הנאשם מסר עוד כי אלימות ותוקפנות אישית הינן חריגות להתנהגותו בדרך כלל.

בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת התרשם שירות המבחן שאין מדובר באירוע יחיד וכי היו אירועים אלימים נוספים בעברם הרחוק, עם זאת תארה את הנאשם כבעל מזג נוח בדרך כלל. עוד מסרה המתלוננת כי בעצם הגשת התלונה ביקשה להציב גבול ברור להתנהגותו האלימה של הנאשם. נמסר כי במהלך 30 שנות נישואיהם חוו בני הזוג עליות ומורדות ביחסיהם על רקע התנהגות כלכלית בעייתית ואי שיתוף המתלוננת בהחלטות המשפיעות על בני המשפחה, וכן בעיית שתיה של המתלוננת, ממנה נגמלה באמצעות טיפול בעמותת "אפשר".

לדברי שני בני הזוג, מאז שהוגשה התלונה במשטרה חל שיפור בקשר הזוגי לשביעות רצונם והם מסרי כי אינם רואים צורך או תועלת בטיפול זוגי או בטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה.

שירות המבחן קיים שיחה עם בתו של הנאשם המתגוררת עם בני הזוג בדירתם, ממנה עלה כי היו בעבר הרחוק אירועים אלימים של הנאשם כלפי המתלוננת, אולם התנהגות אלימה אינה מאפיינת אותו. יחסי בני הזוג תוארו כמורכבים ומתוחים, כאשר הנאשם נוטה לפעול בבטנות מילולית מדי פעם.

בבחינת גורמי הסיכון והיתכנות הישנות התנהגות אלימה, מתרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לנהל יחסים אינטימיים תקינים וכי למרות קיומם של פערים בעמדות בין בני הזוג, הם לא פנו לסיוע מקצועי. כמו כן, מתרשם שירות המבחן כי לאור התנהגותו האימפולסיבית במצבי קונפליקט וכן דפוסי תקשורת לקויים, וכן לאור ההתרשמות כי לא מדובר באירוע יחיד בעוד שהנאשם שלל התנהגות אלימה בעבר - קיים סיכון מסוים להישנות ההתנהגות האלימה.

להתרשמות שירות המבחן העדר עבר פלילי וכן העדר אירועים אלימים נוספים לאחר האירוע הנדון, כמו גם תיאור המתלוננת כי מאז חל שיפור ביחסיהם, וכן עצם ההליך המשפטי המהווה גורם מרתיע, ומעורבות ילדיהם הבגירים של בני הזוג כגורמי תמיכה - כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

הרושם שהתקבל היה, כי במכלול הנתונים, קיים סיכון מסוים להישנות עבירות, כאשר השתלבות בני הזוג בטיפול זוגי עשויה להפחיתו. עם זאת ולאור אי הבעת רצון בטיפול זוגי מצד הנאשם ואשתו לא הוצע טיפול כנ"ל.

לאור כל האמור לעיל, המלצת שירות המבחן היתה להטיל על הנאשם עונש חינוכי קונקרטי של צו של"צ בהיקף של 100 שעות לשם סיוע בהפנמת חומרת העבירה, וכן עונש מאסר על תנאי כענישה מרתיעה ומציבת גבול.

טיעונים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ ומאסר על תנאי.

נטען כי לאור המלצת שירות המבחן יש מקום להותרת ההרשעה על כנה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מד"י**, בו נקבע כי לשם הימנעות מהרשעת נאשם אין די בהצגת הסכם עבודה לפיו הרשעה בפלילים עלולה להשליך על תעסוקתו העתידית, אלא יש לבסס את הטענה בתשתית ראייתית מתאימה.

נטען כי במקרה דנן לא הוצגו בפני שירות המבחן מסמכים כלשהם או טענות לגבי ההשלכה של הרשעה על עתידו התעסוקתי של הנאשם, ולפיכך אין הצדקה להימנע מהרשעה במקרה זה.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה לקבלת המלצת שירות המבחן, להטלת של"צ בהיקף של 150 שעות וכן הטלת עונש מאסר על תנאי.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם, אדם מבוגר בן 56, נשוי כ- 30 שנה למתלוננת ונעדר עבר פלילי.

נטען כי בני הזוג שיקמו את יחסיהם ואינם מעוניינים בטיפול זוגי.

נטען כי הנאשם עבד כנהג אוטובוס ופוטר בשנה האחרונה, כאשר הקושי במציאת תעסוקה חדשה לאנשים בני גילו בכלל וכנהגי אוטובוס בפרט ברור לכל.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מנסה להתקבל כנהג ממתין באגד ועבר לשם כך מבחנים.

נטען כי לא יכול להיות ספק בכך שהרשעתו תפגע בסיכויי להתקבל לעבודה כנהג אגד, ותהווה פגיעה אקוטית בסיכויי לתעסוקה אפשרית בכלל.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שבני הזוג ממשיכים לחיות יחד, שיקמו את יחסיהם ושניהם שוללים טיפול זוגי, וכי זו הסתבכותו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת עונש של"צ על הנאשם ולבטל את הרשעתו.

דין

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, איני סבורה כי מדובר במקרה בו ניתן להימנע מהרשעה מבלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי של הוקעת מעשי אלימות בכלל, ואלימות במשפחה בפרט.

כעולה מהתסקיר, אין מדובר באירוע חד פעמי בחיי הנישואין, אלא בהתנהגות אלימה שקדמו לה מקרים דומים בעבר, ואשר גם בהווה, לאחר שחלה רגיעה והרתעה מסויימת אצל הנאשם בעקבות ההליכים המשפטיים, עדיין קיים מתח בין בני הזוג ויש נטיה לאלימות מילולית מצד הנאשם.

הנאשם לא השכיל להרתם להליך טיפולי שהיה בו כדי לפתח דפוסי התמודדות תקינים ולא פוגעניים במצבי משבר במשפחה ובכלל, אף שטיפול כזה והצע לו ע"י שירות המבחן.

בנסיבות אלה איני רואה לחרוג מן הכלל לפיו דינו של העבריין להרשעה, המבטאת את סלידת החברה מהתנהגותו הפוגענית, ואילו אי ההרשעה הוא החריג. גם בהנחה שעלולה להגרם פגיעה תעסוקתית לנאשם עקב ההרשעה במקומות עבודה מסויימים אליהם יפנה, לרבות "אגד", הרי שקבלתו לעבודה בחברת הסעות זו או אחרת היא עניין של מדיניות ההעסקה של אותה חברה ואין כללים חד משמעיים שימנעו קבלתו לעבודה.

המלצת שירות המבחן נראית לי מאוזנת, נמצאת ברף התחתון של מתחם הענישה, התואם את עברו הנקי של הנאשם, נטילת האחריות ויתר נתוני הקולא, ומשלבת הרתעה עתידית עם ענישה חינוכית קונקרטית.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

של"צ בהיקף של 100 שעות, במסגרת שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט תוך 30 יום.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, במעמד הצדדים.